

mene altsaa, at der ikke er forelagt Thinget eller Udvalget tilstrækkelig overbevisende Grunde for Forslaget om, at Forstærningen skal dannes som en særegen Hær; det er kun udtalt, at Ministeren ønsker det, men der er ikke givet nogen tilstrækkelig Motivering derfor. Med Hensyn til Fodfolket ere iøvrigt den høitærede Krigsminister og det Mindretal, hvortil jeg hører, fuldstændig enige. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke fuldstændig forstod den ærede Ministers Udtalelse om Feltartilleriet; men jeg forudsætter, at den Opfattelse, som hele Udvalget fik af den høitærede Ministers Udtalelse under Konferencen, er rigtig, nemlig, at den ærede Minister i alt Væsentligt er enigt med Udvalgets Forslag om Feltartilleriet, Trainet og Parkvæsenet, navnlig med det Mindretals, hvortil jeg hører. For Rytteriets Bedkommende er Forskjellen mellem Ministers Forslag og det Mindretals, hvortil jeg hører, kun 1 Eskadron, og vi have høvt Leilighed til allerede tidligere at udtale, at man af vort Forslag ingenlunde maa slutte, at vi ikke fuldstændig erkende Ønskeligheden af at faae mere Kavaleri, end vi nu have. Vi have erkjendt, at der er Meget, der taler for at have 4 Eskadroner; men jeg skal dog med Hensyn til den talte Side af Sagen gjøre opmærksom paa, at i den Krig, vi sidst førte, kunde man dog ret godt anvende Halvregimenter paa 3 Eskadroner, og de viste sig meget brugbare, saa at nogen stærk Indvending kan der vel egentlig ikke gøres i den Henseende. Nu vil man kalde disse 3 Eskadroner Regiment, men det er kun en Navneforskjel. Jeg er forresten fuldstændig enig med den høitærede Minister med Hensyn til Rytteriet, og naar jeg omtaler dette, maa jeg henvise til, hvad jeg udtalte iforgaars, at det meget væsentligt er af Hensyn til de andre Medlemmer i Udvalget, at vi have foreslaaet noget mindre end han. Naar den ærede Minister brugte det Argument, at det er nødvendigt at staa et Rytteriregiment i Sylland ihjel for at faae Plads til Artilleri, da kan jeg dog ikke ret forstaa det. Jeg veed ikke rettere, end at der er Byer i Sylland, der tidligere vare meget brugbare som Kavalerigarnisoner, og Sylland er saa stort og saa forlynt med Byer, at der Intet vil være til Hindrer for at staa Plads derovre saavel til 2 Rytteriregimenter som til Artilleri. Hvor meget dette Artilleri skal være, er ikke omtalt i Lovforslaget. Det ærede Medlem for Veile Aints 2den Balgfreds (Berg) henvendte sig til mig under Diskussionen med den Bemærkning, at han forudsatte, at jeg var enig i, at der fremtidig skal være 3 Batterier i Sylland. Jeg skal i den Anledning udtale, at jeg dog ikke er enig med det ærede Medlem deri. Jeg anerkjender, at det kan være rigtigt, at der lægges noget Artilleri over i Sylland, og jeg vil finde det naturligt, om der lægges Fæstningsartilleri dertil i Forhold til de Befæstninger, man beslutter sig at anlægge der, og iøvrigt noget Artillerimateriel og f. Ex.

1 Batteri. Havde den høitærede Krigsminister, hvad jeg vilde have sat megen Pris paa, foreslaaet Reservebatterier ligesom tidligere Ministre, vilde jeg have fundet det naturligt, at de fik Plads i Sylland. Derimod anser jeg det for lidet heldigt at lægge 3 Batterier der. For mig har Skrammebilledet om, at vi ikke ere istand til at overføre Alt, naar der skal koncentreras til den ene eller til den anden Side, ikke saa stor Betydning; men Aarsagen til, at jeg ikke ønsker saa meget Artilleri lagt i Sylland, er en ganske anden. Der er paa dette Punkt som paa saa mange andre en overordentlig stor Forskel mellem Forholdene hos os og Forholdene i en stor Hær. I en stor Hær kan man faae Officererne forskjelligt uddannede, til Feltartilleri, til Fæstningsartilleri og til teknisk Brug, ligesom man kan have Sappeurofficerer og egentlige Ingenieur-officerer, men i en lille Hær som vor har man ikke Raad til at gennemføre en saadan Sondring. Det vilde være altfor forfærdelig kostbart, og man er derfor nødt til at stille den Fordring til samtlige Artilleriofficerer, at de skulle kunne bruges lige godt i Feltartilleriet, i Fæstningsartilleriet og i de tekniske Afdelinger, men Følgen er da ogsaa den, at de derved blive ganske anderledes stillede end Fodfolkets og Rytteriets Officerer. Disse kunne paa et hvilket som helst Garnisonssted ved Selvstudium i ganske anden Grad pleie deres Udvilling end Artilleriofficerene, thi disse kunne det ikke fuldstændigt uden paa det Centralsted, hvor hele Baabnet er samlet, og kun i Forbindelse med hele den Udvilling, navnlig af Materiellet, som der finder Sted. Hele den for Artilleristerne, særligt videnskabelige Udvilling kan ikke ske andet Sted, og derfor vil en Afdeling paa tre Batterier, som garnisoneres fast i Sylland, faae et fuldstændigt forgjemt Officerstørps, hvorimod et enkelt Batteri nok kan sendes derhen, idet man efter et eller et Par Mars Forløb stifter det ringe Antal af faste Befalingsmænd, som det behøver. Af den Grund mener jeg, det er uheldigt at sende mere end det høit fornødne Artilleri over til Sylland. Med Hensyn til Ingenieurkompagniernes Antal havde det Mindretal, hvortil jeg hører, haabet, at det, vi opstillede, kunde vinde almindelig Tilslutning, dels fordi vi troede, at det overhovedet vilde være fyldestgjørende, og dels fordi vi med vore Forslag befandt os i fuldstændig Overensstemmelse med samtlige tidligere Krigsministers Forslag, samtlige Folkethingsbeslutninger og samtlige Landsthingsbeslutninger. Naar der nemlig engang imellem har været Tale om 6 Kompagnier, har det sjette været Smineskompagniet, inden der var taget Bestemmelse om Sminesvæsenets Henlæggelse under Marinen. Smidertid kan jeg ikke sige Andet, end at, hvis den høitærede Minister kan staa flere Ingenieur- og flere Fæstningsartillerikompanier, end vi have foreslaaet, skal det saa langt fra berøve det Mindretal, hvortil jeg hører, at det